

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 01 •May•, 2012 16:50• - •Last Updated•

••Tuesday•, 01 •May•, 2012 16:52•

நம் மவர்களுக்கு அவர்கள் இஷ்டத்துக்கு தரமும், பண்புமற்ற வியாபாரிகளின் சந்தைப் பொருட்கள் காலம் காலமாக பழக்கி விட்ட ரசனையையாரும் களேவி எழுப்பாமல் இருந்தால் சுகமே இருப்பார்கள். அந்த கனவு சுகத்தைக் கலதத்து விட்டால் அவர்களிடமிருந்து தங்கள் ரசனை சார்பான வாதங்களோ பதில்களோ வருவதில்லை. சீற்றம் தான்கனல் அடிகிறது. அன்பர் பிரபாகர் என்ன மனநிலை வகையோ. நான் மனே சொன்ன இந்த தரமற்ற ரசனைக்குப் பழக்கப்பட்ட கட்டத்தில் அவர் தனித்தவரல்லர். எத்தனியோ கோடிகளில் அவர் ஒருவர்.. அவர்களால் தான் தமிழ் சினிமா தொடர்ந்து ஜீவிகிறது, இன்னும் கீழ்நோக்கிய பயணத்தில். நான் மாதிரிக் காக ஒருவர் பெயரை, நான் எழுதியதுக்கு பதில் தராத தான் சொன்னதையே சொல்லும் எதிர்வினையைத் தான் குறித்துச் சொன்னேன். அதைச் சூட்டிய பிறகும் அவர் நான் கட்டக் களேவிக் கு, சூட்டிய அவர் சொன்னதைச் சொல்லும் குணத்திற்கு பதில் சொல்லவில்லை. ஆட்களும் படத்தை குறைந்த சமரசங்கள் கொண்ட, மறுபடியும் சொல்கிறேன், குறைந்த சமரசங்கள் கொண்ட, அதிக அளவு யதார்த்த முயற்சி என்றேன். காரணங்களையும், காட்சிகளையும் குறிப்பிட்டேன் உதாரணத்திற்கு. ஆனால் இதை அன்பர் தனது காரணங்களைச் சொல்லி மறுத்திருக்க வேண்டும். இல்லை. மாறாக, இதைப் போய் யதார்த்தம் என்றும், தனுவதைப் போய் பெருமதைப் படுத்துவதற்கு என்ன காரணம் என்றும் கேட்கிறார்.

மறுபடியும், பிரபாகர் என்ன மனநிலை வகையோ. இதிலும் நீங்கள் தனித்து நிற்கவில்லை. நம் ரசனையை நம் குணத்தையாரும் குறை சொல்லி விட்டால் வரும் ஆத்திரம் கோடி கோடியான பழக்கப்பட்ட ரசனைகொண்ட தமிழர்களில் அவரும் ஒருவர். நான் எழுதும் விஷயங்களைச் சூட்டி ஏன் மறுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நல்லதாக இருக்கும். இது காபி என்றால் எதனின் காப்பி என்று சொல்ல வேண்டும். பெயர் நினைவுக்கு வர இல்லையென்றால், ஏன் காபி என்று தோன்றுகிறது என்றாவது சொல்ல வேண்டும். இது வரை நான் பார்த்த சமீபத்திய, தமிழ்ப் படங்களில் தமிழ் மண்ணை ஓட்டிய படங்கள் என்று ஆட்களும், தனெ் மனே கு பரவக் காற்று அதுவும் ஓரளவுக்குத் தான், என்று சொல்கிறேன்.

இவையெல்லாம் ஆரம்ப முயற்சிகள், மீண்டும் தலமையாக தடம் புரண்டு சென்று விட்ட தமிழ் சினிமா திரும்ப தன் மண்ணில் தடம் பதிக்க முயலும் ஆரம்ப கட்டங்கள். இதை நாம் சூட்ட வேண்டும். இந்த முயற்சிகளைப் பாராட்ட வேண்டும். அதில் காணும் சமரசங்களை, தான் வாழும் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் முயற்சியில் காணும்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:50• - •Last Updated•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:52•

தடுமாற்றங் களையும் சலோல வணே டும் . ஆடுகளத் தில நான் காணும் நல ல மாற்றங் களையும் சலோனனே .

தனெ்மறே குப் பருவக் காற்றோ, முழுகுக் முழுகுக் தமிழ் வாழ்க்கை சார்ந்தது. நாம் . பார்த்தது தமிழ் கிராமங்களதைத் தான் . கிராம மக்களதைத் தான் . திருடர்களும் , ஆடு மயேப் பவர்களும் , பணைத் தடுப்பவர்களும் , பழிவாங்கல்களும் எல்லாம் தான் . அங்கு ஒரு அனையாவையோ ஷ் ரயோவையோ கமலஹாசனையோ பார்க்கவில்லை. இந்தத் தலமைற்றைக்கு இவர்கள் தானே நம் நினையுக்கு உடனே வருவார்கள் .? முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் கிராமத்தைக் காட்டுகிறேன் என்று புரட்சி செய்த பாரதி ராஜாவே அவர் காலத்திய ராதிகாவையும் , ஸ்ரீ தவேயியையும் தான் பவுடர் பிசி, லிப்டிக் தடவி கிராமத்துப் பணைகளாக நம் முன் வதைத்தார் . பின் என்ன மாரியாயியையும் பழனியம் மாவையுமா ஷ்டிபிங்குக்குக் கப்பிடமுடியும் ? நம் நடிகர்கள் தான் அதற்கு ஒப்புக்கொள்வார்களா? ஸ்ரீ தவேயியோட டியட் பாடறதுக்கும் வடகபட்டி வலோயியோட பாடி ஆடறதுக்கும் வித்தியாசம் இல்லையா?

சரணயாவை கிராமத்துத் தாய் ஒருத்தியாகத் தான் பார்த்தோம் . அவர் பாவனை செய்வவில்லை. வசனங்கள் பசேவில்லை. ஆனால் அவளிடையே தத்தாரியாகத் திரியும் மகனாக வந்தவர்களவாக கட்டத்தைச் சேர்ந்த பண்ணைமம் தன் காதலை வளிப்படுத்தும் கட்டங்களில் இயல்பான பாவங்கள் இல்லை. இப்படிப் பார் , இப்படிப் பசே என்ற இயக்குனர் சலோலி, அதைச் செய்ய முயல்கிறார் . தன் ஆடுகளைக் களவாண்ட பண்ணைமம் எப்படி ஆசை வரும் ? ஒரு தமிழ் நடிகர் இப்படி இயக்குனரிடம் பாடம் கேட்கமாட்டார் . அவர் தன் இஷ்டலில் பசேவார் . நடிப்பார் . அப்போது தான் ரசிகர்களுக்கு விரும்பு இருக்கும் . இரண்டுக்கும் நடுவில் தடுமாற்றம் தடுமாற்றம் இயக்குனரது. கிராமத்துக் கட்டங்கள் , களவாக கட்டத்தில் சேர்ந்த பண்ணைக் கிளில் தப்பி ஓடுவதும் , வீட்டு வந்ததும் , சைக்கிளைச் சுவருக்கு அப்பால் தக்கி எறிவதும் , சுவர் தாண்டி வீட்டுக்குள் குதிப்பதும் இயக்குனரின் கிராம வாழ்க்கைத் தாகத்தைச் சலோலவன் . ஆனால் தமிழ் சினிமாவின் மிகைப் படச் சித்திரிக்கும் மிகையுணர்ச்சி நாடகமாகும் குணமும் தவறுவதில்லை. சரணயா வயிற்றில் கத்திக் குத்துப் பட்டு மரத்தடியில் சாய்ந்திருப்பவர் , கிராமத்துக் காரர்கள் ஓடி வந்து அவர்களுக்குச் செய்தி சலோலும் வரை அங்கு காத் திருப்பார் . பின் புடவதைத் தலைப்பைக் கிழித்து வயிற்றைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டு அந்த வயல்காட்டிலிருந்து திரத்திலிருக்கும் ரோட்டுக்கு ஓடுவார் . ஏற்கனவே இயக்குனரும் கதாசிரியரும் திட்டமிட்டது போல அவர் ரோட்டை அண்டியதும் திரத்திலிருந்து பஸ் வரும் . பஸ்ஸில் ஏறியதைக் காட்டவில்லை. ஏறித் தானே டவனுக்குப் போக முடியும் ? வயிற்றில் கத்திக் குத்தை விடங்கள் . வயிற்றில் வலி வந்தாலே அவ்வளவு திரம் வயல் வரப்புகளில் நடந்து பஸ்ஸுக் காகக் காத் திருந்து டவனுக்குப் போய் பின் ஆஸ்பத்திரிக் குப் போக என்னால் முடியாது. ஆனால் சரணயாவைக் கொடுக்கப்பட்ட ரோல் வறே ஆச்சே. சரி, கண்டக்டர் என்ன செய்தார் ? முந்தானையில் தயாராக முடிச்சுப் போட்டு வதைத் திருந்த காசைக் கொடுத்து, சரணயா பஸ்டிக் கட வாங்கினார் டவன் போனதும் பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி ஆஸ்பத்திரிக் கு நடந்து போயிருக்கிறார் . ஆஸ்பத்திரி வாசலில் காவல்காரர் யாரும் அவரை நிறுத்தி, “ஏ புள்ளே நீ பாட்டிலே போய்க் கினே இருந்தா என்ன அர்த்தம் ?” என்று அதட்டி நிறுத்தி காசு

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:50• - •Last Updated•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:52•

கழட்டச் சொல்லவில்லை ஆஸ்பத்திரியிலும் அவருக்கு உடனே சிகிச்சை நடந்திருக்கிறது.. எல்லாம் இது பொற்காலம் என்று கழக ஆட்சியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நம் இயக்குனரும் கதாசிரியரும் நம்பியிருக்கிறார்கள். அடுத்த காட்சி நாம் சரணியா ஆஸ்பத்திரியில் படுத்திருப்பதையும் கதை ஆசிரியர் எழுதி வதைத் திருந்த வசனம் சொல்லும் வரை உயிரோடு இருந்து வசனம் சொல்லும் முடித்ததும் கண்களமைப்பிதலையைச் சாய்த்துக்கொள்கிறார். தாயின் வாக்கைக் காப்பாற்ற வண்பாடா தத்தாரி மகன்? டயலாக் சொல்லி முடிக்கிற வரகைக்கும் உயிரை கையில் பிடித்து டயலாக் முடிந்ததும் தலைதொங்குகிற காட்சிகள் எத்தனை தமிழ் சினிமாவில் பார்த்திருக்கிறோம்?

களவாக் கட்டத்தசைச் சேர்ந்த பணை சரணியாவிடம் வந்து வீட்டு வாசலில் நின்று, “உன் மகனை உன் இஷ்டப்பட்ட பண்ணைக்கே கட்டிக் கொடுத்துக்கோ, நான் தடையாக இருக்க மாட்டேன்,” என்று அழுது கொண்டே சொல்கிறாள். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் சரணியா அவள் திரும்பிப் போவதைப் பார்த்து, “ஏய், நிலல்லு, இங்கே வா” என்று கப்பிடுகிறாள். மிக அழகான கட்டம். அந்தக் காட்சி அமைப்பும் சரணியாவின் அந்த அதட்டலும் தீர்மான முகமும் மிக அழகானவை. மிக அரிதான காட்சி தமிழ் சினிமாவில். இது ஒரு முனை. இன்னொரு முனையில் நான் மறே சொன்ன அபத்தக் காட்சி. இரண்டாம் ஓரே கதாசிரியரிருந்து, இயக்குனரிருந்து எப்பிபிறக்கிறது என்பது ஆச்சரியம். ஒரு முனையில் நுட்பமானதும் யதார்த்தமானதுமான பார்வை. இன்னொரு முனையில் தமிழ் சினிமாவின் வழிவந்த அபத்தம். இதில் வரும் இரண்டு பணைகளும், சரணியாவின் மகனாக வரும் ஹீரோவாகும் யாரைப் போடலாம் என்று ஆள்தேடிகோடும் பாக் கம் சில்லாதது ஒரு பெரும் ப்ளஸ் பாயிண்ட். எல்லாம் அசல்கிராமத்து முகங்கள். சாதாரண இளம் முகங்கள். இவ்வளவு திரும்பு தமிழ் சினிமா வந்துவிட்டதே. மங்காததாக் களும், ஆளவந்தான்களும், யந்திரன்களும் காலோச்சும் காலத்தில்

இதே போல இன்னும் ஓரிரண்டு. பார்த்த நின்னைவிருக்கிறது. உடனே இப்போது நின்னைவாக்கு வருவது மாயாண்டி தவேர் குடும்பம் என்று ஒரு படம். ஒரு பெரிய குடும்பம் இரண்டாகப் பிளவுபட்டுப் போகின்றது. பல காட்சிகள், பல மனிதர்கள், பணைகள் பச்சைகளும், நடப்புகளும் எத்தனை இயல்பாக எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியப்பட வதைத் தன. இவ்வளவு திரும்பு தமிழ் சினிமா நகர முடிந்திருக்கிறதே என்று. அனகே இடங்களில், அதே சமயம் அது மிகவும் அபத்த மிகையுணர்ச்சி திருப்பங்களும் காட்சிகளும் நிறைந்து இருந்தது. லெனின் வறோ இடத்தில் சொன்னதை இங்கு சொல்வதென்றால், அவ்வப்போது ஒரு சில படங்களில் வரும் ஒரு சில மாற்றங்கள் கட்ட Two steps forward and two steps backward ஆகவே நிகழ்ந்துள்ளன.

இவையெல்லாம் சரியான பாதையில் முதல் அபிவாப்புகள். உடனே ஆவசேம் வந்து ஆஹா ஓஹோ என்று சாமியாட வண்பியதில்லை. கமலஹாசனையும் ரஜினிகாந்தையும் பார்த்த உடனே நமக்கு ஏதோ சாமி வந்தது போல தரையில் உருண்டு அங்கப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவோ மண்சோறு திங்கவோ ஆரம்பிக்க வண்பிய அவசியமில்லை.

•Written by - லென்கட் ஸ்வாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:50• - •Last Updated•

••Tuesday•, 01 May•, 2012 16:52•

ஓன்று ஸுலல்லவணே டும். இந் த ஡ாதிரியான ஆர஡்பக் கட்டங் கள஡ை வங் காளிப் பட்டங் கள் ஐ஡்பதூகளிலயே ஸ்தாபிததுவிட்டன. அத் தகயை விளபை ஡ிமில்தான், ஸந்தகைக் காக ஆபாஸததயையும் தரங் கட்ட தனததயையும் ரசிததுப் பழகிய ஡க் கள஡ை அவர் கள் எதிர் கௌள்ள வணே ஡ிய நிர் ப்பந்த஡் பின் னர் ஓர் ஸில வரூட்டங் களில் வந்த ஸத்யஜித் ரயூக் கௌ, ஡ிருணால் ஸனே னுக் கௌ, ரித் விக் காடக் குக் கௌ இரூக் க விலல்லை. அவர் களுக் குக் கிடததது கள஡ை அகற்றிய ஁ழுது ஸீ ராக் கப்பட்ட நில஡்.

ந஡் ஡ணனில் ஡ண஡ிக் கிடப்பது கள்ளிக் காடூ ஡ுள்ளும் புதரூ஡் ஂன்று ஸுலன்னாலே "பின் ஂன்னய்யா ஡க் களுக் காகத் தானே அவர் கள் ரஸன஡ை அறிந்து பட்ட஡் எடூப்பார் கள்?" ஂன்று ஸீ நிப் பாய் கிறார் கள். ஁லக் ஸினி஡ா அத் தனயயையும் பார்தது தன் கவிரல்களின் பி஡ியில் வதத்திருப்பதாகஸ் ஸுலல்லும் ந஡் ஁லக் நாயகர் கள் ஸத்யஜித் ரே, ஡ிருணால் ஸனே பௌன்றௌரின் தௌற்றததுக் குப் பின் ஓர் அர஡ை நூற்றாணடூ கழிந்த பின் னும், தஸாவதார஡் பௌன்ற ஓர் ஡ாயாஜாலத்த஡ை, தன் னஸை ஸுற்றி எழூப்பி ஓர் ஓளி வட்ட஡் தலகைக் குப் பின் ஸுழல் வதான ஡யக் கத்தில் ஆழ் கிறார் கள். ஸப்பர் ஸ்டார் களௌ, க஡்ப்யட்டர் விளயைட்டூக் களயைே திரயில் பிர் ஡் ஡ாண்ட஡ாக விஸ்தரிததுவிடூகிறார் கள் "ஆஹா ஂன்னா ஡கென் ஸீ க் கு! ஂன்னா ஡கென் ஸீ க் கு? ஂன்று ந஡் பிளந்த வாய் கள் பிளந்த பட்டியே ஁ற஡ைந்து பௌகின் னன.

ஸ஡ீ பதத்தில் வலயில் இரணடூ பட்டங் கள் பார்த்தனே. ஡ுரண, எங் கயேயோ எப்பௌதௌ. இவற்றபைப் பற்றி ஁டூதது ஸுலல்கிறனே. . . .

vsuaminathan.venkat@gmail.com